

Skjøn Jomfru

Bladets redaktør ga ut Folque-viseboka sammen med Morten Bing i 1978. Vi vurderer en nytgivelse – men inntil da: her er en av sangene.

TRAD.

Skjøn jom - fru gikk på høy - en fjel så ned i den dy - pe
dal. Der så hun et skip kom sei - len - de, kom
sei - len - de, Tre gre - ver var om - bord.

Skjøn jomfru gikk på høyen fjeld,
så ned i den dype dal.
Der så hun et skip kom seilende, kom seilende.
Tre grever var ombord.

Den aller yngste greven
som der på skipet var,
han ville seg trolova, trolova
med meg så ung jeg var.

Så tok han frem av fingeren sin
en ring av gull så rød.
Så sagde han, skjøn pike, skjøn pike,
den vil jeg giva deg.

Da ungersvenden var bortreist
kom der en annen igjen,
som hennes hjerte behagede, behagede,
og de kom så vel overens.

Da ungersvenden dette fikk vite
stor kummer i hjertet han fikk.
Han skiftede om sine kleder, sine kleder,
og reiste dit bryllupet stod.

Ungersvenden trådte i brudehuset inn
og begjærte med bruden en dans.
Og der dansede de så snedelig, så snedelig,
og hun blegnede som et lik.

Si meg hvorfor er du bleven så blek
og hvorfor er du bleven så blå?
Fordi de andre har narret meg, har narret meg,
og sagt at du var død.

Ja haver de andre narret deg,
og sagt at jeg var død,
i morgen før solen opprunden er, opprunden er
skal du få se meg død.

Ungersvenden trådte i kammeret inn,
lukket døren i lås etter seg.
Så tok han frem sitt timeglass, sitt timeglass,
og satte det framfor seg.

Da glasset var utrunden
og timen var forbi,
så tok han frem sitt blanke sverd, sitt blanke sverd
og stak det gjennom sitt liv.

Se hit de jomfruer alle,
se hit min beste venn.
Du talte med to tunger, to tunger,
og hadde tvende kjær.

